
Zrakově postižení se v rámci Rektorského dne zúčastnili sportovních aktivit v loděnici Regata

---

Zrakově postižení se v rámci Rektorského dne zúčastnili sportovních aktivit v loděnici Regata

Poděkování

V rámci Rektorského dne (16. 5. 2007) jsem se svými žáky se zrakovým hendikepem vstoupil do Otevřených dveří loděnice Regata.

Využili jsme této možnosti již podruhé, ale opět jsme zažili nové a nezapomenutelné chvíle!

Když jsem se zjara jako třídní učitel ptal svých devátáků, jak by si představovali strávit odpoledne třídního výletu, nebylo záhy co řešit. Děcka měla jasno: "A nemohli bychom tam jako loni? Jó, to by bylo super! Lodičky! Já chci na motorový člun! A co kola, ty jsme loni nestihli!" V tu chvíli mi opět došlo, jak těžce zrakově postižení touží po pohybu, po přírodě, po opravdových prožitcích, po volnosti.

Ne že by dopolední návštěva Muzea letectví, kde si mohli doslova osahat různá letadla a tím přiblížit své představy realitě byla nezajímavá, ale někdy je stálého prohlížení a poslouchání informací dost. Představa šplouchající vody, houpání člunu a rychlosti větru nebo táboráku s kytarou - to je to pravé odreagování, to bude "odvaz"!

Slovo dalo slovo, a když jsme dostali pozvánku na letošní Rektorský den od p. PaedDr. Hruši, rázem chtěla být většina žáků školy v mé třídě a jít s námi. Do Regaty jsme šli záměrně pěšky přes Železniční most a pokračovali jsme pod Vyšehradskou skálou po nábřeží. Mohli jsme tak nevidomým žákům lépe přiblížit prostředí, ve kterém se později pohybovali po vodě. V loděnici nás již čekali a po loňské zkušenosti na nás byli opravdu profesionálně připraveni.

Ve třídě mám šest dětí, z toho čtyři nevidomé žáky (jeden s naslouchadly), jednoho těžce a jednoho lehce slabozrakého žáka. Postupně jsme se vystřídali na kanoích, raftu, na tandemech a v neposlední řadě v motorových člunech. Nikdo nechtěl odpočívat, výrazy ve tvářích dětí mluvily za všechno.... Kouzlo sportování v přírodě bylo podtrženo pečením buřtů za doprovodu kytary a zpěvu.

Během odpoledne dorazili ještě dva chlapci s panem vychovatelem, rodiče některých děcek, a tak jsme společně strávili jedno z nejhezčích odpolední školního roku.

Věřím a z ohlasů děcek usuzuji, že ne jeden z těchto budoucích středoškoláků najde cestu k pravidelnějšímu využívání tohoto skvělého zázemí pro sportování studentů se speciálními potřebami.

Srdečně děkujeme!!!

Mnoho zdaru podobným aktivitám a vám - všem nejmenovaným pořadatelům a pomocníkům, kterým není lhostejná, byť hrstka, velice potřebných!

Zdraví a těší se na další spolupráci za žáky Školy Jaroslava Ježka v Praze na Hradčanech

Tomáš Němeček, učitel Tv.